

ת"פ 46499/09/20 - הלל סולומון נגד מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפר סבא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 46499-09-20 מדינת ישראל נ' סולומון

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
מבקש/ נאשם	הלל סולומון ע"י עו"ד יוסף פלסיוס קליין
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפר סבא

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום בטענות של אכיפה בררנית וכשלים ראיתיים.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1/12/19 בשעה 18:15 או בסמוך לכך, נהג המתלון באוטובוס ברחוב אחוזה ברעננה. כאשר עמד המתלון ברמזור אדום, עצר לידו הנאשם, כשהוא נוהג ברכב יחד עמו שני אחרים, וסימן למתלון לפתוח את דלתות האוטובוס. אז החלו דין ודברים בין הנאשם לבין המתלון, במהלכו גידפו הנאשם והאחרים את המתלון וירקו לעברו. בהמשך בצע הנאשם פניית פרסה ועצר בנתיב הנגדי סמוך לאוטובוס. המתלון ירד מהאוטובוס על מנת לצלם את לוחית הזיהוי של הרכב, ובתגובה יצאו הנאשם והאחרים מהרכב, תקפו בצוותא חדא את המתלון, וגרמו לשברים בפניו.

המתלון בתיק נחקר תחת אזהרה בחשד לעבירות של איומים, תקיפה ותגרה במקום ציבורי, והתיק נגדו נסגר מחוסר ראיות.

לטענת ב"כ הנאשם, בהתאם למארג הראיות בתיק, לרבות הודעות הנאשם והמתלון, המתלון נושא באחריות להסלמת האירוע, בין היתר בכך שתקף את הנאשם, ורק לאחר מכן זה היכה אותו. נוכח האמור, לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה פעלה כלפי הנאשם באכיפה בררנית כאשר הגישה את כתב האישום נגדו, בעוד סגרה את התיק נגד המתלון.

אכיפה בררנית היא אכיפה אשר פוגעת בשוויון, משום שהיא מפלה בין אנשים דומים או בין מצבים דומים לשם השגת

מטרה פסולה או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא (בג"ץ 6396/96 **זקין נ' ראש עיריית באר שבע**). קיימים שני סוגי אכיפה בדרנית: 1. החלטה להעמיד לדין חלק מן המעורבים באותה פרשה. 2. החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשות אחרות שעניין דומה לא הוגשו כתבי אישום (עפ 6328/12 **מדינת ישראל נ' פולדי פרץ**). בענייננו מדובר בטענה לקיומו של מקרה מהסוג הראשון.

כאמור לעיל, ב"כ הנאשם הסתמך בבקשתו על חומר הראיות בכדי לבסס טענתו כי הנאשם הופלה לרעה ביחס למתלונן. מנגד, מתגובת המאשימה עולה כי סגרה את התיק נגד המתלונן, משיקולים ראייתיים. כך, גרסת המתלונן נמצאה על ידה מהימנה, ונתמכת בעדים אובייקטיביים ובתיעוד רפואי. לעומת זאת, גרסת הנאשם לא נתמכת בראיות נוספות, כאשר סירובו למסור את פרטי השניים האחרים שהיו עמו ברכב מנע קבלת גרסאות מהם שיאפשרו את בחינת גרסתו.

בשלב המקדמי בו אנו מצויים, טרם שלב הוכחות במסגרתו בית המשפט אמור להיחשף למלוא המסכת הראייתית בתיק, לא ניתן להכריע בשאלה האם היה מקום להחלטת המאשימה לסגור את התיק נגד המתלונן ולהגיש כתב אישום נגד הנאשם. רק לאחר בירור ראייתי ניתן יהיה לדעת מה חלקו של כל מעורב באירוע, ובהתאם לכך לחלוט מסקנה בסוגיה זו. ודוק, עובדות כתב האישום לא מגלות כהוא זה מעשה עבירה מצד המתלונן, באופן שהיה מאפשר בחינת הסוגיה כבר כעת.

מעבר לכך, בהתאם להלכה הפסוקה, הביקורת השיפוטית על החלטת רשויות התביעה בעניין העמדה לדין היא מצומצמת, ובית המשפט יתערב בשיקול דעתה של התביעה רק במקרים בהם מדובר במשגה מהותי או עיוות מהותי היורדים לשורשו של עניין (בג"צ 7195/08 **אבו רחמה נ' תא"ל אביחי מנדלבלית הפרקליט הצבאי הראשי**; ע"פ (מחוזי ת"א) 42054-08-13 **מדינת ישראל נ' אסף קסטיאל**). בית המשפט אינו הופך ל"תובע על" ובמסגרת הביקורת השיפוטית אינו מחליף את שיקול דעתה של התביעה בשיקול הדעת שלו (ע"פ (מחוזי ת"א) 15757-04-11 **מדינת ישראל נ' גרינוולד**). עוד נקבע כי "**הריסון השיפוטי שנוקט בית המשפט בביקורת השיפוטית על רשויות התביעה מתבטא במיוחד בשאלת דיות הראיות (ההדגשה במקור), שההכרעה בה מצויה "בגרעין הקשה" של סמכויות התביעה**" (ראו עניין **גרינוולד** לעיל).

כאמור, בתגובת המאשימה בענייננו נומקה ההחלטה לסגור את התיק נגד המתלונן ולהגיש כתב אישום כנגד הנאשם נוכח הערכת המאשימה את חומר הראיות ביחס למעורבים השונים. בנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי מדובר בהחלטה בעניין העמדה לדין אשר עולה כדי המקרים החריגים אשר מביאים להתערבות בית המשפט בשיקול דעת התביעה.

נוכח כל האמור, לכל הפחות בשלב המקדמי בו אנו מצויים כעת, אין מקום לקבל את טענת האכיפה הדרנית.

באשר לטענות בדבר כשלים ראייתיים, היינו מחדלי חקירה, הרי שהבחינה העובדתית של טענות אלה הינה חלק משלב ההוכחות, כאשר בשלב מקדמי זה לא ניתן להכריע בכך. מעבר לכך, בהתאם להלכה הפסוקה, אף אם עובדתית מוכחים מחדלי חקירה, הדבר לא מוביל בהכרח לזיכוי הנאשם, אלא רק אם בשקלולם עם כלל הראיות נוצרת עמימות

ראייתית היוצרת ספק בדבר אשמת הנאשם. משכך, אף אם בתיק זה יתברר כי היו מחדלי החקירה, הרי שרק לאחר סיום שמיעת הראיות ניתן יהיה לבחון את השפעתם.

משכך, ולו בשלב זה, יש מקום לדחות גם את הטענה בדבר כשלים ראייתיים.

נוכח המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק קבוע להקראה ליום 30/12/20. עם זאת, ככל שבנסיבות העניין הצדדים יהיו מעוניינים כי בתיק יתקיים גישור, יש למסור הודעה על כך בהקדם הניתן, שכן במקרה כזה יהיה מקום לשנות את מועד הדיון כדי להקדש לגישור את הזמן הנדרש.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"א, 30 נובמבר 2020, בהעדר
הצדדים.